

Lone Buhl Pedersens prædiken til familiegudstjeneste juleaften

Taler

Lone Buhl Pedersen
Sognepræst

Dato

24. december 2024

Sted

Østbirk Kirke

Omstændigheder

Denne prædiken blev holdt ved en familiegudstjeneste målrettet børn. Under prædikenen interagerede præsten med publikum vha. lydeffekter og skuespil fra publikum (markeret med fed i talen).

Salmer

Et barn er født i Betlehem
Dejlig er jorden

- 1 Jesus, der blev født julenat ham sendte Gud til os, fordi han vil fællesskab med os. Gud ville ikke bare være fjernt i sin Himmel – han ville ned til os og gå rundt blandt os – for så måtte folk da forstå – at Gud vil fællesskab med os. Så måtte menneskene da kunne forstå at Gud elsker os – at han vil fællesskab med os – og
- 5 ønsker at vi skal ville fællesskab med hinanden.

Jesus hvordan startede det lige? Hvorfor er det vi holder jul?

– og jeg vil lige bruge et par voksne undervejs.

10

I et land langt langt væk, var der en **Kejser**, der regerede. Han havde fået den ide, at han ville have et verdensrige. Dvs. at alle lande skulle høre under Rom.

15

Kejseren indtog mange lande – og fra de folk, som boede i disse lande, krævede han **skat** – altså penge ind. Derfor var det vigtig for ham at vide, hvor mange folk, der boede i riget. Han beordrede derfor **Folketælling**.

20

Kejser – var en bestemt Herre - han hamrede med sin Kejserstav **tre gange i Gulvet** og sagde: **Jeg vil have styr på jer. I skal alle drage hen til den by, hvor manden i familien kommer fra. Her skal I skrives op.**

Og Kejseren beordrede **To soldater** at de skulle sikre sig at alle drog afsted.

[En] **Fisker** kommer gående. Soldaterne fanger ham an og spørger hvor han er

25 på vej hen. De beordrer ham til folketælling.

Maria og Josefs – var der to unge mennesker, der hed, de skulle også tælles.

De boede i **Nazaret** men skulle tælles i Betlehem, fordi det var der Josef kom
30 fra. Og en familie skulle tælles der hvor manden i hjemmet var født.

Det var en lang rejse fra Nazareth til Betlehem. Hele vejen måtte **Josef og
Maria gå. Må jeg høre jer gå!!!! For de var fattige og ejede næsten
ingenting** – måske havde de dog lånt et æsel. Men endelig kom de da til byen
35 lige som det var ved at blive mørkt, og de skulle se at finde sig et sted, hvor de
kunne sove.

Men der var kommet så mange mennesker til Betlehem den dag, og der var ikke
plads til dem i noget hus. De bankede ellers på flere steder Må jeg høre jer banke
40 på. **Banke banke på** – og Josef spurgte Gentag: Må vi sove her??? Men folk
sagde hver gang Nej – de havde ikke plads – eller der kunne ikke være flere....

Dog fik de heldigvis lov til at komme **ind i en stald**. Der var hø og halm de
kunne lægge sig i og varme sig med.

45 Og i den stille mørke nat skete der noget forunderligt i den fattige stald i
Betlehem.

Da fik Maria det lille barn hun ventede. Og det vrælede – **Må jeg høre jer
vræle.** Og der var noget ganske særligt ved det barn, det vidste både Josef og
50 Maria. For lang tid forinden, havde Maria haft besøg af **Englen Gabriel**, der
havde sagt til Maria – at det var en helt særlig søn hun skulle føde. Det var Gud
der var den himmelske far til ham.

55 **Nu blev han så endelig født, juleaften – og hvor var han lille;** lige så lille
og hjælpeløs som alle nyfødte små børn er.

Maria havde ikke rigtig noget tøj til barnet. Men hun havde et sjal, som hun
svøbte barnet i.

60 Og de havde heller ingen vugge til den lille dreng, men lagde drengen i en
foderkrybbe.

Der var ude på marken nogle **hyrder**. De var den nat vågne fordi de skulle passe
65 på dyrene. De sad og fortalte hinanden historier og varmede sig ved bålet – og I
kan tro de blev forskrækkede da der den nat kom **en engel til dem**. Englen sang
Halleluja og fortalte til hyrderne, at de ikke skulle være bange. Englen ville bare
fortælle dem, at der var sket noget rigtig godt i aften – Guds egen søn var blevet
født. De skulle finde en stald og i den stald en krybbe, hvori, der ville være et lille
70 barn svøbt i nogle klude – det var ham!!!

Hyrderne skyndte sig af sted – de tog deres **vandrestave** og gik af sted – de
skulle finde det lille Jesus barn.

75 De fandt den lille Jesus og fortalte til det lille barns forældre Josef og Maria – at
den var god nok, deres lille søn var også Guds barn – det kunne de bedyre fordi
en engel jo tidligere på natten havde fortalt dem det.

Længere væk boede, der nogle kloge gamle vise mænd. **WISE MÆND, Hellige**
80 **tre konger** kalder vi dem også.

De så den nat Jesus blev født en kæmpe kæmpe stjerne på himlen –
Betlehemstjernen kalder vi den – og de vidste, at det netop betød, at et helt
særligt barn – Guds egen søn var blevet født. Så de gik af sted helt af sig selv – de
85 var rige folk så de tog gaver med. Guld, røgelse og myrra.

Herodes.

Han var konge i det her område.

Han så hvad der skete: Han hørte om folk, der kunne fortælle om englene.

90 Han så Hyrderne, der drog afsted.

Han så de vise mænd, der kommer langvejs fra med gaver.

Herodes: Han var konge og han spurgte folk: hvad er det her for noget.

Folk svarede: Frelseren. Guds søn

En rigtig kongesøn.

95

De vise mænd kom forbi Herodes – de troede at Jesus måske var født her på
Herodes slot.

Herodes sagde til de vise mænd – kom og fortæl mig hvor han er når I har
100 fundet ham.

De vise mænd kom ikke tilbage til Herodes.

Herodes var misundelig. Folk skulle ikke gå og sige, at der var født en ny konge.

105 Herodes kaldte på soldaterne og beordrede dem at finde Jesus.

Soldaterne drog til Betlehem – men da var Josef og Maria og Jesus flygtet til Ægypten.

110 Herodes dør – de vender hjem til Nazareth. Her voksede Jesus op.

Jesus gik og sagde og gjorde alt godt.

Så vigtigt at høre, at det Jesus gik og sagde - vi byggede kirker - så vi den dag i dag kan mødes og høre herom.

115

[Pause i prædikenen, hvor der blev sunget og bedt Fadervor]

...da hyrderne næste dag kom hjem til deres familier, fortalte de deres børn, hvad der var sket.

120

Da de vise mænd kom hjem til deres familier og naboer fortalte de, hvad de havde set og sådan blev det med Jesus fortalt i hele verden.

Da Kejsers Augustus døde – da bandede og svovlede han – fordi at han godt

125 vidste, at han ville blive glemt. Men Jesus han ville blive husket rundt omkring i hele verden

Der blev bygget kirker – så vi havde et sted, hvor vi var sikre på at denne fantastiske fortælling ville blive fortalt. Historien om – at Gud elsker os

130 mennesker så meget - at det var derfor, at han sendte sin søn herved til os.

Og hvert år til jul begyndte man at holde jul, fejre Jesus barnets fødselsdag og fortælle fortællingen om dengang han blev født.

135 Traditioner kom til. Julemand. Gaver – og man ville jo gerne danse – og man kom på den ide – et juletræ så kan vi danse omkring træet.....

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

140

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Første tekstrække, Juleaften, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

145

URI
<https://www.dansketaler.dk/tale/lone-buhl-pedersens-praediken-til-familiegudstjeneste-juleaften>

150

155

160

165

170

175